

“เอาสวรรค์มาล่อ เอานรกมาขู่”

เราก็มักจะได้ยินวนเวียนอยู่อย่างนี้ หรือบางคนว่า

“มงาย” บ้างก็ว่า “ล้าสมัยไปแล้ว”

ยิ่งได้ยินอย่างนี้เข้าก็ทำให้ความมั่นใจในการศึกษา และการปฏิบัติตัว
ให้เป็นคนดีก็ค่อย ๆ ล่มสลายไป ความตั้งใจก็ค่อย ๆ หดหายกันไปเรื่อย ๆ

แต่เมื่อพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ ท่านค้นพบ รื้อฟื้น เอาของเก่ามาเป่าฝุ่น
ใหม่คือคำว่า **ธรรมกาย** ขึ้นมา แล้วท่านก็ยืนยันอีกว่า “เข้าถึงพระธรรมกาย
แล้ว ไปนรกก็ได้ ไปสวรรค์ก็ได้ ไปจับมือถือแขนสัตว์นรกก็ได้ เทวดาก็ได้ พุท
ศุยก็นับรู้เรื่อง พ่อแม่ตายหมู่ญาติตายตกนรกไปช่วยได้” ซึ่งท่านยืนยันตลอด
ชีวิตของท่านเลย ดังนั้นจึงเป็นบุญลาภของพวกเราที่เกิดมายุคนี้ ก็ให้ตั้งใจ
ทำความเพียรกันให้เต็มที่นะ

๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

มหาปวารณา

วันนี้วันที่ ๘๘ เป็นวันมหาปวารณา พรุ่งนี้ก็เป็นวันออกพรรษาไปแล้ว

วันมหาปวารณา คือ วันที่พระภิกษุทุกรูป จะต้องมาปวารณาซึ่งกันและ
กันว่า ถ้าใครเห็น ได้ยิน หรือสงสัยว่า ภิกษุรูปใดรูปหนึ่งประพฤตินิมนต์
ตามพระธรรมวินัยนี้ ก็จะตักเตือนเป็นกัลยาณมิตรให้ซึ่งกันและกัน เหมือน
กับไปช่วยชี้ชุมทรัพย์ให้ เพื่อจะได้ปฏิบัติได้ถูกต้อง

ในสมัยพุทธกาล การปวารณากันถือเป็นเรื่องจริงจังเลย ไม่ได้ถือเป็นแค่ธรรมเนียมปฏิบัติ ถือเป็นเรื่องใหญ่ เขาจะตักเตือนกันอย่างจริงจัง จัง ๆ เพราะภิกษุทุกรูปที่บวชในสมัยนั้น มีวัตถุประสงค์เพียงอย่างเดียวคือทำพระนิพพานให้แจ้ง

เดิมทีพระภิกษุท่านก็เป็นอดีตฆราวาส มาจากหลากหลายตระกูล หลายชนชั้น เมื่อได้ฟังคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วก็เกิดความเข้าใจ เมื่อมาไตร่ตรองด้วยสติปัญญาเห็นว่า ชีวิตในสังสารวัฏนั้นล้วนแต่มีทุกข์มีโทษ เพราะทุกคนล้วนตกอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรม ไม่ว่ากระทำทางกายทางวาจา หรือทางใจล้วนมีผลทั้งสิ้น จะรู้หรือไม่รู้ จะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม

โดยเฉพาะแม้พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์เองในสมัยที่ยังเวียนว่ายตายเกิดสร้างบารมีเรื่อยมา บางชาติท่านก็มีชีวิตที่รุ่งเรืองมีสுகติเป็นที่ไป แต่บางชาติก็พลัดพลั่งไปอบายภูมิก็มี และเมื่อท่านได้บรรลุนุตรสัมมาสัมโพธิญาณตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ไปเห็นสิ่งเหล่านี้ด้วยพระธรรมกายอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า มีมหากรุณาภิเษมนำมาแนะนำสั่งสอน

ผู้มีปัญญาเมื่อได้รับฟังก็พิจารณาด้วยสติปัญญา ด้วยเหตุผล ก็เห็นทุกข์โทษภัยในวัฏสงสาร ก็อยากจะหลุดพ้นจากวัฏฏะ ซึ่งจะหลุดพ้นได้ก็ต้องขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป ก็มาพิจารณาดูว่าชีวิตของฆราวาสนั้นยากที่จะหาเวลามาปฏิบัติธรรมในระดับขั้นที่ขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป และเห็นว่า การออกบวชเป็นวิธีเดียวที่ดีที่สุด ปลอดภัยและปลอดภัย มีเวลาทำความเพียรเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้งได้จึงตัดสินใจออกบวช โดยมีวัตถุประสงค์นี้เป็นหลัก ไม่ใช่เพราะซีเกียจทำมาหากินทางโลก หรือไม่มีฝีมือในการทำมาหากิน เพราะถึงอย่างไรก็สามารถหาเลี้ยงชีพได้ไม่อดตายอยู่แล้ว

เมื่อมาบวชแล้วก็ต้องมีพระธรรมวินัย คือกรอบของพระ ลู่ทางของพระ ให้ไปสู่พระนิพพาน เหมือนลู่วิ่งของนักกีฬาที่นำไปสู่เส้นชัยอย่างนั้น ที่นี้สำหรับพระภิกษุที่เข้ามาบวช ที่ท่านเป็นพระอริยบุคคลก็หมดปัญหา แต่ที่ยังเป็นปุถุชนยังมีกิเลสอยู่ แต่กำลังทำความเพียร โอกาสพลัดพลั้งก็มีอยู่ เพราะฉะนั้นจึงต้องมีการปวารณากันในวันสุดท้ายก่อนออกพรรษาว่า ถ้าใครเห็น ใครได้ยิน หรือสงสัยว่าภิกษุรูปใดรูปหนึ่งประพฤติไม่ถูกต้องตามพระธรรมวินัยซึ่งจะทำให้เนิ่นช้าต่อการไปสู่พระนิพพาน ก็ให้ตักเตือนกันได้ เหมือนช่วยชี้มุมทรัพย์ให้กัน

เมื่อปวารณากันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต่างก็แยกย้ายกันไปปฏิบัติธรรม ตามป่าตามเขา ห้วยหนองคลองบึง โคนไม้บ้าง เรือนว่าง ลอมฟาง ป่าช้า บ้าง การไปแสวงหาที่วิเวกปฏิบัติธรรมมันไม่สะดวกสบาย ต้องเสี่ยงภัยต่อโรคภัยไข้เจ็บบ้าง คนภัยคนพาลบ้าง ภัยธรรมชาติบ้าง สัตว์ร้ายบ้าง คนร้าย บ้าง เพราะฉะนั้นมันเสี่ยง ดังนั้นจึงต้องช่วยแนะนำตักเตือนกัน

หรือแม้ประพฤติถูกต้องตามพระธรรมวินัย แต่เกิดมีความกระสันอยากสึก คืออยู่ ๆ เกิดความรู้สึกอยากเป็นฆราวาสขึ้นมาเฉย ๆ ตอนแรกก็มีอารมณ์อยากเป็นพระ แต่นั่งไปนั่งมานั่งไม่เห็นสักที มันมีด มันเมื่อย นั่งหลังขด หลังแข็งไม่เห็นสักที เห็นญาติโยมที่เข้าวัดมาทำบุญ โอ้โฮ นั่งเบนนั่งมาอย่างนี้ โรลส์-รอยซ์อย่างนี้ ครอบครัวก็ดูมีความสุข ดูอบอุ่น มีลูกเล็ก ๆ น่ารัก น่าเอ็นดู เกิดความรู้สึกอยากจะเป็นอย่างนั้นบ้าง เกิดความกระสันอยากสึก

ถ้าเห็นใครเป็นอย่างนี้ หรือมีที่ท้าวว่าจะเป็นอย่างนี้ ก็ต้องอาศัยความรัก และปรารภนาตีสื่อเพื่อนสหธรรมิก ต้องไปเป็นกัลยาณมิตรให้ แม้จะตักเตือนก่อนคืน หรือไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน อยู่ในห้วย หนอง คลอง บึง ตามป่าช้าก็ต้อง

ไปหา ไปบอกว่าภาพที่เห็นนั้นมันเป็นภาพลวงตานะ มันเป็นมายา ชีวิตทางโลกหน้าขึ้นนอกตรมกันทั้งนั้น คนในอยากออกคนนอกอยากเข้า มันสู้ชีวิตของพระไม่ได้หรอก มีโอกาสว่างสำหรับการประพาศปฏิบัติธรรม ต้องไปช่วยพูดช่วยแนะนำกัน จนกระทั่งอารมณ์ชั่ววูบหรือวูบชั่วนั้นหายไปเหลือแต่วูบดีเกิดขึ้นจนอยากจะเป็นพระต่อ

นี่สมัยก่อนเขาทำกันขนาดนั้นนะ และผู้ที่ได้รับการดักเตือนก็ไม่โกรธไม่ขุ่นมัว กลับขอบคุณผู้ที่มาเตือนด้วยซ้ำ แล้วก็มาตรวจตราดูว่าเราเป็นอย่างไรที่เขาว่าไหม ถ้าไม่เป็นก็แล้วไป แต่ถ้าเป็นก็แก้ไข นี่เป็นอริยประเพณีธรรมเนียมปฏิบัติของผู้ประเสริฐ ผู้ต้องการไปพระนิพพานเขาทำกันอย่างนี้

แต่ในปัจจุบันทำแค่พอเป็นพิธีแค่นั้น พอถึงวันมหาปวารณาก็มากล่าวคำปวารณาเป็นภาษาบาลีกัน แต่ในแง่ของการปฏิบัติจริง ๆ พอใครผิดพลาดไปชี้ช่องเข้า เกิดอาการหงุดหงิดไปตามล่ากันเลยว่าใครมาบอกมาฟ้อง ลืมไปเลยว่าเพิ่งปวารณาไปหยก ๆ

ที่พูดเรื่องนี้ก็เพราะว่า อยากให้ลูกนักเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยาทั้งหลาย ลูกหญิงลูกชายลองปวารณากันบ้าง ใครเห็น ใครได้ยิน หรือสงสัยว่าจะเพี้ยนก็ดักเตือนกันได้ แนะนำกันได้ แล้วก็อย่าตามล่ากันว่าใครมาฟ้อง แต่ให้หันกลับมาพิจารณาตัวเอง

แต่ก็เอาเถอะ ถ้าเราทนฟังคนอื่นมาแนะนำไม่ได้ ก็ทนตัวเองแนะนำตัวเองก็แล้วกัน อยู่ว่าง ๆ ไปส่องกระจกดู โอ้ นี่เราก็เฒ่าแล้วนะ แม้จะพยายามหลอกตัวเองแค่ไหนก็ตาม ดูตอนที่กระจกมัว ๆ ดูก็ที่มีมันก็เฒ่าทุกที เพราะฉะนั้นต้องรีบสร้างบารมี รีบกอบโกยบุญกันให้เต็มที่ หัดเตือนตัวเอง

ดีกว่า ถ้าหากคนอื่นเตือนแล้วอดหงุดหงิดไม่ได้ เพราะฉะนั้นการปวารณา
จึงมีความหมายมาก เพราะเราจะได้อ่อนตัวเราไปพระนิพพาน

๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เมื่อเข้าถึงจึงรู้สึกรอ (๑)

พระธรรมกายเหมือนฮาร์ดแวร์ พระธรรม ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขั้นเหมือน
ซอฟต์แวร์ อยู่ในกลางพระธรรมกาย และวิชาธรรมกายจะศึกษากันตรงนั้น
ถ้าเข้าไปถึงตรงนั้นได้สนุกทีเดียว มันก็เหลือแต่พวกเรานี้ออกพรรษาแล้ว
เราจะเอาอย่างไรดี เมื่อเราอรุณกันมาตั้งหนึ่งพรรษาแล้ว ตอนนี่เครื่องอุ่น
จนกระทั่งร้อนแล้ว เพราะฉะนั้นออกพรรษามีเวลามากกว่าตั้ง ๙ เดือน
นับวันนี้เป็นวันที่ ๑ อีก นับจากวันออกพรรษาได้ ๑ วัน เราจะต้องลุลยปฏิบัติ
ธรรมให้เต็มที่ เต็มกำลังเลย ก็เพื่อตัวเราเอง ไม่ใช่เพื่อใคร ในการที่เข้าถึง
พระธรรมกาย จะทำให้เราสมหวังในชีวิต เพราะทุกชีวิตปรารถนาอยากจะได้
พบความสุขที่แท้จริง

เคยได้ยินมานานแล้วความสุขที่แท้จริง แต่มันเป็นอย่างไรรังไม่รู้ แล้ว
ถูกหลอกทำให้เข้าใจผิดว่า ตรงนั้นสุข ตรงนี้สุข ความสุขที่ฟังได้ ความสุข
ที่ดูได้ ความสุขที่ดมได้ แล้วความสุขที่อะไร ๆ อีกตั้งเยอะแยะที่โดนหลอก
ทำให้เข้าใจผิด จริง ๆ แล้วความสุขมันอยู่ในตัว รวมประชุมอยู่ในพระธรรมกาย
เมื่อไรเราตั้งใจปฏิบัติธรรมกันอย่างจริงจัง ต้องเข้าถึงกันอย่างแน่นอน ซึ่งมัน
ยากไม่ยาก แต่มันก็ง่ายไม่ยาก กำลังพอดีๆ